

פסחים פה

רבי שמעון בן לקיש	רבי יוחנן	
אין בו משום שבירת עצם	יש בו משום שבירת העצם	אבר שאין עליו כזית בשר במקום זה, ויש עליו כזית בשר במקום אחר

קושיה 1 על ריש לקיש

<p>ועצם לא תשכרו בו - אחד עצם שיש עליו כזית בשר ואחד עצם שאין עליו כזית בשר. מאי אין עליו כזית בשר?</p> <p style="text-align: center;"> אילימא דאין עליו כזית בשר כלל - אמאי יש בו משום שבירת העצם? אלא לאו הכי קאמר אחד עצם שיש עליו כזית בשר במקום זה ואחד שאין עליו כזית בשר במקום זה ויש עליו כזית בשר במקום אחר </p> <p style="text-align: center;">ולכן יש בו משום שבירת עצם</p>	<p>הקושי - ריש לקיש אמר אין בו משום שבירת עצם</p>
<p>אחד עצם שיש עליו כזית בשר מבחוץ, ואחד עצם שאין עליו כזית בשר מבחוץ ויש עליו כזית בשר מבפנים במקום שבירה</p>	<p>פתרון הקושי</p>
<p>והתניא: אצל תשכרו בו - אחד עצם שיש בו מוח, ואחד עצם שאין בו מוח. ומה אני מקיים ואכלו את הפטר בלילה הזה - בכשר שעל גבי העצם. או אינו אלא בכשר שבתוך העצם? ומה אני מקיים אצל תשכרו בו? בעצם שאין בו מוח, אבל בעצם שיש בו מוח - שובר ואוכל. ואל תתמה, שהרי יבא עשה וידחה לא תעשה. כשהוא אומר אצל תשכרו בו בפסח שני, שאין תלמוד לומר, שהרי כבר נאמר ככל חקת הפסח יצא אתו, הוי אומר: אחד עצם שיש בו מוח ואחד עצם שאין בו מוח</p>	<p>חיזוק לפתרון</p>

קושיה 2 על ריש לקיש

<p>אבר שיצא מקצתו - חותך עד מקום שמגיע לעצם וקולף עד שמגיע לפרק וחותך. ואי אמרת אבר שאין עליו כזית בשר במקום זה ויש במקום אחר אין בו משום שבירת העצם, למה לי דקולף עד שמגיע לפרק וחותך? נקלוף ביה פורתא ונתבריה!</p>	<p>הקושי - ריש לקיש - אין בו משום שבירת עצם</p>
<p>אביי אמר: משום פקע</p>	<p>פתרון לסתירה</p>
<p>רבינא אמר: בקולית</p>	

תנן התם: **הפיגול והגותר מטמאין את הידים.**

<p>חד אמר</p>	<p>חד אמר</p>	<p>רבי הונא ורב חסדא</p>
<p>מפני עצלי כהונה</p>	<p>מפני חשדי כהונה</p>	<p>לאיזה נושא התייחס?</p>
<p>נותר</p>	<p>פיגול</p>	

<p>עוד מחלוקת ביניהם</p>	<p>כזית- כאיסורו</p>	<p>כביצה - כטומאתו</p>
---------------------------------	----------------------	------------------------

שאלה: איבעיא להו: יוצא - גזרו רבנן טומאה או לא?

מי אמרינן: נותר דגזרו טומאה - דאתי לאיעצולי ביה. או דילמא לא שנא? אבל יוצא - אפוקי בידיים לא מפקי ליה בידיים

<p>ניסיון להביא מקור כדי לענות</p>	<p>דחיית המקור כתשובה לשאלה</p>
<p>אבר שיצא מקצתו - חותך עד שמגיע לעצם וקולף עד שמגיע לפרק וחותך. ואי אמרת גזרו ביה רבנן טומאה כי חתיך ליה מאי הוי? הא קמטמא ליה</p>	<p>טומאת סתרים היא, וטומאת סתרים לא מטמא דלית ביה כזית, ומאן דמתני כביצה - דלית ביה כביצה.</p>

<p>לא, טהור ומותר, דיוצא מחבורה לחבורה לאו כיוצא חוץ למחיצתו דמי, ולא מפסיל</p> <p>קושי: והא קתני סיפא: האוכלו - הרי זה בלא תעשה</p> <p>תירוץ: בשלמא למאן דאמר כביצה - דאית ביה כזית ולית ביה כביצה. אלא למאן דאמר כזית, מאי איכא למימר?</p>	<p>המוציא בשר פסח מחבורה לחבורה, אף על פי שהוא בלא תעשה - טהור. מאי לאו: טהור ואסור, דיוצא מחבורה לחבורה כיוצא חוץ למחיצתו דמי ומפסיל, ואפילו הכי קתני טהור. אלמא: לא גזרו רבנן טומאה!</p>
---	---

קריאה מחדש את השאלה (לאור הקושיה האחרונה): אלא: ביוצא בפסח לא מיבעיא לן דלא גזרו רבנן טומאה, מאי טעמא - בני חבורה זריזין הן, ומזהר זהירי ביה. אלא: כי קמיבעיא לן ביוצא בקדשים מאי? תשובה: תיקו.

מקור להלכה: ומוציא בשר פסח מחבורה לחבורה מנין? דתניא: **כא תוציא מן המית מן הפסח מן חבורה אין לי אלא מבית לבית, מחבורה לחבורה מנין - תלמוד לומר חבורה - חוץ לאכילתו.**

הלכה: אמר רבי אמי: המוציא בשר פסח מחבורה לחבורה אינו חייב עד שיניח, **הוא** כתיב ביה כשבת. מה שבת - עד דעבד עקירה והנחה, אף הכא נמי - עד דעבד עקירה והנחה.

קושי: מתיב רבי אבא בר ממל: **היו סובלים אותן במוטות, הראשונים יצאו חוץ לחומת העזרה והאחרונים לא יצאו - הראשונים מטמאין בגדים והאחרונים אין מטמאין בגדים,** והא לא נח! **תירוץ:** הוא מותיב לה והוא מפרק לה (הוא בעצמו תירץ): בנגרין.

משנה. אבר שיצא מקצתו חותך עד שמגיע לעצם וקולף עד שמגיע לפרק וחותר. ובמוקדשין קוצץ בקופיץ, שאין בו משום שבירת העצם.

מן האגף ולפנים - כלפנים, מן האגף ולחוץ - כלחוץ. החלונות ועובי החומה - כלפנים. הדין של המשנה תקף גם בנושא אחר: אמר רב יהודה אמר רב: וכן לתפלה.

דעה אחרת: ופליגא דרבי יהושע בן לוי, דאמר רבי יהושע בן לוי: אפילו מחיצה של ברזל אינה מפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים. סתירה מדיוקים במשנה: הא גופא קשיא;

מן האגף ולחוץ - כלחוץ	מן האגף ולפנים כלפנים	
הא אגף עצמו - כלפנים!	הא אגף עצמו - כלחוץ	הדיוק מכל חלק במשנה
בשערי עזרה	בשערי ירושלים דאמר רבי שמואל בר רב יצחק: מפני מה לא נתקדשו שערי ירושלים - מפני שמצורעין מגינין תחתיהן בחמה מפני החמה, ובגשמים מפני הגשמים.	פתרון הסתירה

עוד דין קשור מרבי שמואל בר רב יצחק: ואמר רבי שמואל בר רב יצחק: מפני מה לא נתקדשה שער נקנור - מפני שמצורעין עומדין שם ומכניסין בהונות ידם.

החלונות ועובי החומה וכו'.

דין: אמר רב: גגין ועליות לא נתקדשו.

קושי: איני? והאמר רב משום רבי חייא: כזיתא פסחא והלילא פקע איגרא. מאי לאו דאכלי באיגרא ואמרי באיגרא?

תירוץ: לא, דאכלי בארעא ואמרי באיגרא.

קושי: איני? והתנן: אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן, ואמר רב: שלא יעקרו מחבורה לחבורה!

תירוץ: לא קשיא: כאן - בשעת אכילה, כאן - שלא בשעת אכילה.

